

[Alfred Jensen.]

hed for det og derfor må lempe sig frem, ligge forældrene til byrde. Det burde dog være indlysende, at når det er sådan, så har forældrene moralsk krav på at få en lettelse, ellers er de jo ikke så nær lige-stillede med dem, der har børn under 15 år, som er skolesøgende, hvorfor også disse forældre må skyde penge til deres opdragelse og uddannelse. Vi har tidligere foreslået, at aldersgrænsen forhøjes til det 18. år; det er givet, at man egentlig burde gå højere op, men 18 år må dog være den laveste alder, man kan ansætte.

Jeg vil endvidere gerne nævne et par ting, som jeg også tidligere har været inde på. Det ene drejer sig om bankers og pengeinstitutters manglende pligt til år efter år at indgive opgørelse over de dividender og udbytter, der betales til forskellige personer. Der findes en sådan pligt, når det drejer sig om udbetalte lønninger til arbejdere og funktionærer; hvorfor skal der så ikke være en tilsvarende pligt til at indgive opgørelse over beløb, der udbetales til folk, som eventuelt fuldt ud lever af andres arbejde. Det forekommer mig rimeligt, at der gennemføres en ligestilling, og jeg vil jo også tro, at man derved ville opdage visse indkomster, som ellers smutter uden om selvangivelsen. Jeg forstår, at der, ikke mindst i socialdemokratiet, er ønske om, at man søger at få flere penge frem netop ved at få korrekte indtægtsopgivelser, og jeg vil mene, at en sådan beskeden ændring i lovgivningen vil tjene til at skaffe penge frem. Disse beløb er jo ikke store nok til at løse de store spørgsmål, vi står overfor, men det er alligevel penge, der har betydning.

Dernæst vil jeg gerne sige, at efter vor opfattelse bør man også i denne lov fastslå, at arbejdsløse skal have en skattefri periode, der svarer til ledighedsperioden, når denne har været en vis tid. Jeg vil tro, at der ikke er nogen her, som er ubekendt med de vanskeligheder, en skatteyder kommer i, når han har været uden arbejde bare i en kortere periode, en 4—5 uger. Jeg har hørt medlemmer her i tinget forklare, hvor vanskeligt det er at inddrive skatterne, fordi skattebeløbet er temmelig stort sammenlignet med den indkomst, skatteyderen oppebærer. Men når det er tilfældet, er det klart, at den dag en skatteyder ikke alene

skal betale den skat, der er beregnet for den periode, han har haft arbejde i, men også for den periode, i hvilken han har været arbejdsløs, så vil han komme i meget store vanskeligheder, og han vil let komme ud for ikke at være i stand til at klare skatteindbetalingen på ordinær vis, og så burde man give en lettelse. Jeg ved meget vel, at der i skattelovgivningen findes hjemmel til at give nedslag i skattebetalingen, men hvorfor kan man ikke indarbejde i lovgivningen en bestemmelse, hvorefter en arbejdsløs, der har haft en vis ledighedsperiode, kan få skattelempelse, når han igen indtræder i produktionslivet?

Jeg har fremført disse synspunkter her, fordi det er betragtninger, som skatteyderne gør gældende — betragtninger, som gør ændringer absolut nødvendige i det forslag, som er til behandling her. Jeg håber, at udvalget vil tage mine synspunkter i betragtning under forhandlingen om de problemer, der ligger i det foreliggende lovforslag, og jeg udtrykker tillige håbet om, at jeg må kunne se det i betænkning og ændringsforslag, når disse foreligger om ikke lang tid; jeg vil gerne understrege, at hvis dette ikke bliver tilfældet, forbeholder vi os naturligvis ret til at stille ændringsforslag, i det omfang vi finder det fornødent.

Søren Olesen: Det har efterhånden vist sig, at ligningsloven havde forskellige huller, og dem har man nu søgt at dække med mange lapper, men jeg synes ikke, man kan sige, at resultatet er blevet tilfredsstillende; det har gjort reglerne mere indviklede og givet meget arbejde for ligningsmyndighederne. Det gælder f. eks. det lønmodtagerfradrag, som nu har virket i 2 år. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen mente, at det havde lettet arbejdet; det vil man måske kunne sige i fremtiden, men det er i hvert fald min erfaring, at det i de to år, der er gået, har givet ligningsmyndighederne et stort arbejde med at omregne disse lønmodtagerfradrag, da de ikke var rigtige på selvangivelserne. Det har tillige vist sig, at det har givet de overordnede skattemyndigheder en hel masse sager til afgørelse, idet der er opstået mange tvivlsspørgsmål.

Blandt de forskellige ting, der nu igen er rettet ved i ligningsloven, er der først det nedslag, som gives aldersrentemodtagere